

Sygn. akt I ACz 936/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Halina Zarzeczna (spr.)

Sędziowie: SSA Iwona Wiszniewska

SSA Eugeniusz Skotarczak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2012 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w G. W. 3 września 2012 roku, sygn. akt I C 518/12

w sprawie z powództwa A. T.

przeciwko T. G.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA I. Wiszniewska SSA H. Zarzeczna SSA E. Skotarczak

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 września 2012 roku Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w G. W.. zwrócił pozew A. T. z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych pozwu polegających na uiszczeniu opłaty od pozwu w wysokości 100 zł. Przewodniczący wyjaśnił, że powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych przez uiszczenie opłaty od pozwu w terminie tygodniowym, otrzymał wezwanie w dniu 16 sierpnia 2012 r. i w terminie do dnia 23 sierpnia 2012 r. nie wykonał zobowiązania.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył powód, wnosząc o jego uchylenie oraz wskazując, że nie wystarcza mu pieniędzy na usuwanie braków. W treści uzasadnienia zażalenia powód przedstawił swoją sytuację majątkową.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawę zaskarżonego zarządzenia stanowił art. 130 § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do

poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Natomiast po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie.

Powód zaś w treści zażalenia nie kwestionuje nawet, że wniesiony przez niego pozew nie był dotknięty brakami w postaci braku opłaty, przeciwnie sam przyznaje, że opłaty nie uiszczył, bowiem nie jest w stanie sprostać temu obowiązkowi.

Tymczasem kwestia zwolnienia powoda od obowiązku uiszczania opłat sądowych została już rozstrzygnięta przez Sąd Okręgowy w punkcie I postanowienia z dnia 1 sierpnia 2012 r. (k. 42-44), w którym Sąd utrzymał w mocy punkt I postanowienia referendarza sądowego z dnia 25 maja 2012 roku w przedmiocie częściowego zwolnienia powoda od kosztów sądowych każdorazowo wymaganych w toku postępowania ponad kwotę 100 zł i oddalenia wniosku powoda w pozostałym zakresie.

Następnie wezwano powoda do uiszczenia opłaty od pozwu w wysokości 100 zł (k. 45), a powód wezwanie odebrał w dniu 16 sierpnia 2012 roku (k. 48).

W wyznaczonym terminie powód nie uiszczył opłaty od skargi.

W dniu 20 sierpnia 2012 r. powód ponownie zwrócił się o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 47), a Sąd Okręgowy ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych odrzucił postanowieniem z dnia 3 września 2012 roku (k. 50). Zgodnie z poglądem prezentowanym w orzecznictwie, złożenie ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych opartego na tych samych okolicznościach, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku, nie przerywa biegu terminu do uiszczenia opłaty sądowej i nie nakłada na Sąd obowiązku ponownego wezwania do opłaty, gdyż stanowiłoby niezasadne przedłużenie biegu tego terminu. Brak jest bowiem podstaw by przepis zapobiegający obstrukcji procesowej wyklądać w sposób nieuwzględniający w pełni celu, dla którego został ustanowiony. Cel ten odnaleźć można m. in. w regulacji wyłączającej zażalenie na postanowienie o odrzuceniu takiego wniosku (art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz.U. Nr 90, poz. 594 j.t. z 2010 r.; dalej: u.k.s.c.). Obecnie zaś, tj. od 19 kwietnia 2010 r. cel ten znalazł swoje wyraźne uregulowanie w dyspozycji przytoczonego wyżej art. 112 ust. 4 u.k.s.c. zgodnie z którym ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 października 2010 r. III APz 30/10, POSAG 2011/1/89-95).

W realiach przedmiotowej sprawy oznacza to, że wniesienie przez powoda w dniu 20 sierpnia 2012 roku ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych opartego na tych samych okolicznościach, które uzasadniały częściowe zwolnienie powoda od kosztów sądowych każdorazowo wymaganych w toku postępowania ponad kwotę 100 zł i oddalenie wniosku powoda w pozostałym zakresie, pozostawało bez wpływu na bieg terminu do opłacenia pozwu.

W takiej sytuacji Przewodniczący zasadnie przyjął, że wobec niewykonania przez skarżącego zarządzenia z dnia 10 sierpnia 2012 roku, należało zwrócić pozew.

Tym samym pismo to nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem go do sądu.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia środka zaskarżenia Sąd Apelacyjny ocenił zaskarżone postanowienie jako słuszne, co skutkuje oddaleniem zażalenia powoda na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA I. Wiszniewska SSA H. Zarzeczna SSA E. Skotarczak